

marts 1988 at give investeringsforeningerne mulighed for at investere i obligationer udstedt af udenlandske kreditinstitutter. Hver medlemsstat udarbejder en fortegnelse over de obligationskategorier udstedt af kreditinstitutter beliggende i medlemsstaten, som de agter at lade være omfattet af denne undtagelsesbestemmelse, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Specielt skal provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i henhold til loven investeres i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som ifølge fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbne renter i tilfælde af misligholdelse fra emittentens side. Kommissionen modtager listerne fra de enkelte medlemsstater og meddeler indholdet heraf til samtlige medlemsstater.

Det vil i den i medfør af bestemmelsen udstedte bekendtgørelse kunne fastsættes, at de på ovennævnte liste opførte kreditinstitutter undtages fra værdigrænserne, der fremgår af stk. 1 og 2. Endvidere vil der kunne fastsættes bestemmelser om mulighed for, at Finanstilsynet konkret kan godkende kreditinstitutter beliggende uden for De Europæiske Fællesskaber, f.eks. i de øvrige nordiske lande.

Til nr. 25

Stk. 1, præciserer, at bestemmelsens anvendelsesområde er begrænset til investering i investeringsinstitutter, der driver virksomhed som nævnt i § 1 og § 2, stk. 3, og hovedsagelig investerer i værdipapirer af den i § 20, stk. 1, nævnte art. Begrundelsen er, at institutterne ikke ved gensidig tegning puster kapitalen op eller tilslører den reelle investering. Bestemmelsen omfatter også investeringsinstitutter hjemmehørende i et land, der ikke er medlem af De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 2 er en følge af artikel 24 i direktivet, hvorefter et investeringsinstitut kun i et meget begrænset omfang må investere i et andet investeringsinstitut, der administreres af samme administrationsselskab, eller hvortil investeringsinstituttet er knyttet ved en væsentlig direkte eller indirekte deltagelse.

Til nr. 26

Sigtet med ændringerne er at bringe bestemmelserne i overensstemmelse med direktivets artikel 25. Når grænsen i stk. 1 er forøget fra 10 pct. til 15 pct. er det ud fra et ønske om ikke at lægge hindringer i vejen for investeringsforeningers anbringelse af midler i Børs III selskaber.

Stk. 2., giver en yderligere begrænsning, idet der ikke må erhverves betydelig indflydelse direkte eller

indirekte. Det er ikke muligt præcist at angive faste procentgrænser for, hvor stor en aktiepost der skal besiddes, for at der foreligger mulighed for at udøve betydelig indflydelse. En mindre aktiebesiddelse vil således kunne skabe mulighed for at udøve betydelig indflydelse på emittenten, såfremt der er en stor spredning af den øvrige aktiekapital. Der har under direktivets tilblivelse hersket stor usikkerhed om udfyldningen af denne regel, idet praksis i de forskellige medlemslande er meget uensartet. I Rådets henstilling af 20. december 1985 anmodes medlemslandene derfor om, på begæring, at tage hensyn til de eksisterende regler i medlemsstaternes lovgivning.

Der gives i stk. 3 adgang for en investeringsforening til derudover at eje op til 10 pct. af andre kategorier af værdipapirer end stemmeberettigede aktier udstedt af en enkelt emittent, jf. direktivets artikel 25, stk. 2.

Til nr. 27

Det foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 26 at ligestille kursstigninger (nr. 1) med udnyttelse af tegningsrettigheder.

Til nr. 28

Indsættelse af en lånegrænse på 10 pct. af formuen følger af artikel 36.

Til nr. 29

Tilføjelsen af stk. 3 om en samlet lånegrænse på 15 pct. af investeringsforeningens formue følger af artikel 36, stk. 2.

Til nr. 30

Ændringen følger af, at danske investeringsforeninger får mulighed for at markedsføre sig i andre medlemsstater af De Europæiske Fællesskaber, jf. direktivets artikel 37, stk. 2.

Til nr. 31

Bestemmelsen følger af artikel 46 i direktivet, der fastsætter, at en investeringsforening, der agter at markedsføre sine andele i en anden medlemsstat af De Europæiske Fællesskaber, på forhånd skal underrette såvel Finanstilsynet som de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat.

Til nr. 32

Det foreslås, at direktører og ansatte i en investeringsforening ikke må udføre eller deltage i spekulationsforretninger. Bestemmelsen er analog med bank- og sparekasselovens § 19, stk. 4.